

Різдво чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана - 24 червня

Тропар (глас 4): Пророче і предтече пришествия Христового,* достойно звеличати тебе не в силі ми, що любов'ю тебе почитаємо,* бо неплідність матері і отча безгласність розрішилися славним* і чесним твоїм різдвом* – і воплощення Сина Божого світові проповідується.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Перше неплідна, нині Христового родить Предтечу,* і що є сповненням усякого пророцтва;* бо Кого пророки проповідували,* на Того він у Йордані руку поклав* і явився Божого Слова пророк, проповідник, водночас і Предтеча.

Прокімен (глас 7): Возвеселиться праведник у Господі* і уповає на нього (Пс 63,11).

Стих: Вислухай, Боже, голос мій, коли молитимусь до Тебе (Пс 63,2).

Апостол: (Рм 13,11-14,4): *Браття*, тепер ближче нас спасіння, ніж тоді, як ми увірували. Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла. Як день, – поведьмося чесно: не в ненажерстві та пияцтві, не в перелюбі та розпусті, не у сварні та заздрощах; але вдягніться у Господа Ісуса Христа і не дбайте про тіло задля похотей. Слабкого в вірі приймайте, не вступаючи з ним у суперечки. Один вірить, що можна все їсти, а слабкий (у вірі) їсть городину. Хто їсть, хай тим, що не їсть, не гордує; а хто не їсть, хай того, що їсть, не судить, бо Бог його прийняв. Ти хто такий, що чужого слугу судиш? Своєму господареві стоїть він або падає; а стоятиме, бо Господь має силу втримати його.

Алилуя (глас 1): *Алилуя, алилуя, алилуя!*

Стих: Благословен Господь, Бог Ізраїлів, що посітив і сотворив ізбавління людям своїм (Лк 1,68).

Стих: І ти, дитя, пророк Вишнього наречешся (Лк 1,72).

Євангеліє: (Лк 1,1-25. 57-68. 76. 80): Тому, що багато хто брався скласти оповідання про речі, які сталися між нами, як то нам передали ті, що були від початку наочними свідками й слугами Слова, вирішив і я, вивідавши про все докладно від початків, тобі написати за порядком, високодостойний Теофіле, щоб ти знав стійкість науки, яку ти прийняв. Був за часів Ірода, царя юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з черги Авії, та його жінка з дочок Арона, на ім'я Єлисавета. Вони були обидвоє справедливі перед Богом і виконували всі заповіді та накази Господні бездоганно. Але були бездітні, бо Єлисавета була безплідна, і вони обидвоє були в літах похилі. І ось одного разу, коли Захарія за порядком своєї черги служив перед Богом, згідно зо звичаєм священичої служби, випав на нього жереб

увійти в святилище Господнє і покадити. А вся сила народу під час кадіння молилася знадвору. Тоді з'явивсь йому ангел Господній, ставши праворуч кадильного жертовника. Захарія, побачивши його, стривожився, і страх напав на нього. Ангел же сказав до нього: "Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлисавета породить тобі сина, і ти даси йому ім'я Йоан. І буде тобі радість і веселість, і багато з його народження радітимуть; бо він буде великий в очах Господніх; не питиме ні вина, ні напою п'яного, і сповниться Духом святим вже з лона матері своєї, і багато синів Ізраїля наверне до Господа, їхнього Бога. І сам він ітиме перед ним з духом та силою Іллі, щоб навести серця батьків до дітей і неслухняних до мудрости праведних, щоб приготувати Господеві народ прихильний." Захарія ж сказав до ангела: "По чому знатиму це? Я бо старий, і жінка моя на схилі свого віку." Ангел озвався до нього: "Я Гавриїл, що стою перед Богом, і мене послано з тобою говорити та принести тобі цю благовість. І ось замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня, коли це здійсниться, за те, що ти не повірив словам моїм, які здійсняться свого часу." Люди ж чекали Захарії і дивувались, що він так забарився у святині. Коли ж він вийшов, не міг до них говорити, і вони зрозуміли, що він видіння бачив у святині. Він же давав їм знаки й зоставсь німий. А як скінчилися дні його служби, він повернувся до свого дому. Після тих днів зачала Єлисавета, його жінка, й таїлася п'ять місяців, кажучи: "Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми."

Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона вродила сина. Її сусіди та родина почули, що Господь виявив їй своє велике милосердя, і радувалися з нею. Восьмого дня прийшли обрізати хлоп'я і хотіли назвати його ім'ям його батька – Захарія; його ж мати заговорила, кажучи: "Ні, він зватись буде Йоан." Кажуть до неї: "Та у твоїй родині нема нікого, хто звався б таким ім'ям." І знаками спитали його батька, як би хотів, щоб той назвався. І попросивши табличку, він написав: "Йоан – його ім'я." Всі тому дивувались. Тієї ж хвилини відкрились його уста і язик розв'язався, і він почав говорити та благословити Бога. І страх напав на всіх їхніх сусідів; по всіх гірських околицях Юдеї про все це говорили. Усі, що про те чули, берегли в своїм серці й казали між собою: "Що воно з того хлоп'яти буде?" І справді рука Господня була з ним. А Захарія, його батько, сповнився Святим Духом і почав пророкувати: "Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій. А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо ти ходитимеш перед Господом, щоб приготувати йому дорогу." Дитя ж росло й скріплялося на дусі та перебувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві.

Замість Достойно: Величай, душе моя, чесне різдво Христового хрестителя і предтечі – Івана.

Ірмос (глас 4): Сокровенне Боже несказанне таїнство в тобі явним стається, Діво Пречистая, Бог бо з тебе воплотився з-за милосердя. Тому тебе як Богородицю величаємо.

Причасний: Пам'ять праведного буде вічна,* лихої слави він не лякається (Пс 111,6-7). Алилуя (х3).